

Таким чином, виникає ключова концептуальна проблема знаходження оптимального співвідношення двох «опор» цілісного навчального процесу — системної, яка реалізується викладачами, та когнітивної, основним суб'єктом формування якої є сам студент, без вирішення якої будь-які заходи з удосконалення лише першої складової будуть лише частково забезпечувати творчий характер навчального процесу.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» від 17 січня 2002 року № 2984-III.
2. *Плотинский Ю. М.* «Модели социальных процессов»: Учебное пособие для высших учебных заведений. — Изд. 2-е, перераб. и доп. — М.: Логос, 2001. — 296 с.

Нужненко К. А., асистент
кафедри європейської інтеграції,
директор Центру міжнародних зв'язків

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ВИМОГИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Реальні прояви глобалізації, що є провідною тенденцією розвитку сучасного світового господарства, а зокрема, зростання конкуренції, необхідність здійснення інновацій, виникнення нових ринків і збільшення асортименту продукцій, призвели до того, що згідно із загальноприйнятою концепцією лише «суспільства знань», які постійно розвивають нові ідеї, технології, методи, товари та послуги, зможуть забезпечити собі високий рівень добробуту в майбутньому. В результаті, вимоги до вищої школи постійно зростають, а самі вищі навчальні заклади для того, щоб витримати конкуренцію на глобальному ринку, мають знаходити унікальні шляхи для того, щоб отримувачі освітніх послуг могли диференціювати їхні програми від програми інших ВНЗ. Для досягнення цієї мети ВНЗ намагаються поглибити зв'язок між факультетами, а особливо між викладачами та студентами, а також адміністративним персоналом.

На формування суспільно-економічного світогляду студентів, і на підвищення їх мотивацій до системного навчання та розвитку творчого мислення впливають світові процеси та їх трансформація.

Під час викладання економічних дисциплін особлива увага повинна звертатися на формування мисленневих здібностей, професійних умінь і навичок, загальнолюдських цінностей. Зрозуміло, що в такому разі формується і відношення студентів до навчально-виховного процесу та до предмету. При формуванні змісту дисципліни необхідно зважити на:

— світоглядне значення предмету (наскільки він допомагає зрозуміти закони розвитку природи та суспільства, розібратися в суспільних явищах);

— пізнавальне значення предмета (наскільки він поширює кругозір, дає цікаві, потрібні знання, розкриває невідоме);

— суспільне значення предмета, його роль в науковому, суспільному, культурному та економічному житті країни;

— практичне значення предмету для даного студента (зв'язок з наміченою професією, можливість оволодіння корисними вміннями та навичками);

— легкість засвоєння даного предмету, до якого студент виявляє інтерес;

— якість викладання даного предмету.

З перерахованих мотивів для студентів найзначиміші мотиви практичні (зв'язок з професією, можливість отримати корисні вміння та навички) та пізнавальні.

Таким чином, засобами змісту освіти відбувається формування професійних компетенцій. У майбутніх фахівців розвиваються здібності й з'являються можливості вирішувати у повсякденному житті реальні проблеми.

Овчаренко А. О., канд. екон. наук,
старший викладач,
Стрельник С. О., канд. екон. наук,
старший викладач,
кафедра міжнародної економіки

ЯПОНСЬКИЙ ДОСВІД В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

У сучасному суспільстві взаємодія між державою та ринком, наукою та бізнесом є недостатньою через те, що основні учасники системи (університети, бізнес, держава) починають набувати